

pel paa hvad? Som et Exempel paa, hvor overordentligt let det er at opstille Calculer, som ere blændende, men som ikke ere overbevisende for Nogen. Jeg har netop sagt, at, dersom man vil opstille Calculer paa den Maade, at man siger: saa og saa mange Hundrebetusind Daler vilde de faste Eiendomme indenfor den anførte Grændse vinde i Verdi, saa vilde man opnaae at kunne opstille en udmærket Forrentning af Jernbanerne. Dette har jeg ganske vist sagt; men at det ærede Medlem deraf for Alvor kan udbrage den Slutning, at jeg har sagt, at indenfor 1 Miils Afstand maa man søge den af Jernbaneanlæg flydende Verdiforøgelse af de faste Eiendomme, forekommer mig at være høist beshynderligt. — Grunden til, at dette Lovforslag først nu fremkommer, er jo saa overmaade simpel. Jeg har tidligere udtalt, at jeg ikke vilde gjøre et i mine Tanker ikke fornøstigt Forsøg paa at gennemføre Bestemmelsen i den ofte omtalte § 5, men at jeg, naar Jernbanenettet i Symland blev fuldstændiggjort, vilde betragte Anlægget som et provindsielt og i Henhold dertil forelægge Lovforslag om Expropriationsgodtgjørelse. Hvorvidt en saadan Udvidelse kunde ansees for at være sandsynligt, kunde jeg ikke have nogen Mening om før umiddelbart før nærværende Lovforslags Forelæggelse. Jeg har forelagt det saa tidligt som muligt efter at have vundet den Overbeviisning, at den foreslaaede Udvidelse af Jernbanenettet i Symland vilde blive endeligt vedtaget. Det ærede Medlem henviste til Loven om Fordelingen af Udgifterne ved Anlægget af Røgstørkanalen som et Exempel til Efterfølgelse. Jeg troer dog snarere, at man kunde citere denne Lov til Advarsel; hvis det ærede Medlem kjendte den Opfattelse, som i de paagjældende Egne er den almindelige angaaende den Fordeling, som den nævnte Lov har paabudt, vilde han vel have vogtet sig for at citere den som et Exempel til Efterfølgelse.

Frederiksen: Jeg troer, at Thinget maa være den høitærede Minister meget taknemmelig for den Hurtighed, hvormed han efter Jernbanelovens Behandling har forelagt dette Lovforslag, og jeg troer heller ikke, at der er deelte Meninger om, at man saa hurtigt som muligt

bør søge at gennemføre det. Navnlige er jeg overbevist om, at alle de ærede Medlemmer fra Symland vilde være saa loyale, efterat Jernbaneloven her er bleven vedtagen, at de til det Yderste vilde støtte det foreliggende Forslag. Men jeg skal ikke nægte, at jeg i det væsentlige deler de Anskuelser, som allerede fra forskjellige Sider ere komne tilorde mod den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har foreslaaet Fordelingen udført. Den høitærede Minister har væsentlig forsvaret den hurtige og simple Fremgangsmaade, han i saa Henseende har foreslaaet, ved at henvise til, at i en saadan Sag maatte man ikke være smaalig, og at man, ved at være det, ikke kunde komme nogen Vel; men Spørgsmaalet er dog, hvem det egentlig er, der tager smaalige Hensyn, enten de, der ere gaaede til saadanne Normer, der kun have den Fordeel, at de ere nemme at træffe, eller de, der ville tage Forholdene i deres Heelhed i Betragtning. Vilde man være meget smaalig, kunde man ganske vist ikke bruge den sidstnævnte Fremgangsmaade, thi man vil da vanskeligt komme til nogen Repartition; men i en saadan Sag, og navnlig efterat den sidste Jernbanelov er gaaet igjennem her, vil der hos selve Repræsentanterne for de forskjellige paagjældende Egne være en saadan Beredvillighed tilstede, at det ikke vil være vanskeligt at faae truffet en Repartition, der mere er en virkelig Repartition end den, der vil fremkomme efter den eensidige Norm, Lovforslaget indeholder. Et æret Medlem, som nylig havde Ordet, sluttede sig til den høitærede Minister i at anbefale, at man skulde blive staaende ved at ramme de faste Eiendomme, altsaa paa Landet Hartkornet og i Byerne selve de faste Eiendomme, og det, som anførtes til Forsvar derfor, saavel af den høitærede Minister som af dette ærede Medlem, var, at den Fordeel, som kommer frem ved Jernbaner, er ganske anderledes blivende og betydelig for de faste Eiendomme end for den Eiendom, som ikke er fast. Jeg maa tildeels gaae ind paa denne Anskuelse. Det er ganske vist, at det vilde være mindre rigtigt, om man vilde fordele den Sum, hvorom her er Tale, igjennem en Indkomstskat, saa at man lod Alt, hvad der hedder Indkomst, betale den; men noget ganske